

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **Bc. J. Č.**
bytem S. 359/7, X O.

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 4. 10. 2017, č. j. X, ve věci invalidního důchodu,

takto:

I. Žaloba se **zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Včas podanou žalobou žalobce brojil proti rozhodnutí žalované, citovanému v záhlaví. Tímto rozhodnutím byly zamítnuty námitky a potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 11. 7. 2017, č. j. X, kterým byla žalobci zamítnuta žádost o invalidní důchod.
2. Žalobce v **žalobě** namítal, že posudkový lékař OSSZ nezohlednil dostatečně zdravotní stav žalobce, který nemohl asi dva roky vyjít z domu a nebyl proto schopen dokončit vysokoškolské vzdělání a získat titul magistr. Žalobce prodělal sepsi mozku v roce 1991, měl několik úrazů hlavy a měl psychické poruchy již v dětském věku. Hospitalizace na infekčním oddělení z důvodu mononukleózy byla pro něj trauma. Žalobce vyjmenoval onemocnění, jimiž trpí. I když je posudek lékaře žalované vydaný v námitkovém řízení podrobnější, žalobce s ním nesouhlasil, a to zejména s tím, že je schopen práce s využitím svého vysokoškolského vzdělání a dosažené praxe. Žalobce není schopen mít

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

zodpovědnost, cestovat za prací a pracovat pod tlakem, a tak je nezaměstnatelný. Stav žalobce, kdy nevycházel dva roky z domu, odpovídal postižení podle kapitoly V položky 5d přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Žalobce nebyl převezen do ústavu kvůli strachu a panice. Díky rodině a přítelkyni se stav žalobce zlepšil, že i přes značné problémy je schopen omezeného fungování, komunikovat, vyjít z domu, pracuje v malém obchůdku na částečný úvazek a vykonává omezenou činnost, které je schopen (bez reklamací, bez tlaku, prudérních zákazníků apod.). Ve svém oboru je však žalobce nezaměstnatelný a nemá vyhlídky na lepší zaměstnání. Žalobce si vydělá čtvrtinu průměrné mzdy, neuživí se a zatěžuje rodinu. Žalobce navrhl výslech členů rodiny žalobce a jeho blízkých.

3. V doplnění žaloby ze dne 14. 12. 2017 žalobce uvedl, že objektivně nemůže mít v zaměstnání zodpovědnost, pracovat v kolektivu a s nároky na výkon, proto nemůže vykonávat zaměstnání na základě dosaženého vzdělání a brigádní praxe při studiu v oboru geologie, a to ani v jiném normálním zaměstnání. Žalobce se chce zařadit do společnosti a stát se soběstačným. Posudkoví lékaři však dospěli k rozporným závěrům, jde o domněnky a formalismus. Závěry odpovídají spíše tvrzení, že bezruká osoba může pracovat jako přenašeč krabic, k čemuž byla vyškolená. Stav žalobce, kdy nebyl schopen vůbec aktivit odpovídajících běžnému životu, se může kdykoli vrátit. Ukončení studia, ukončení všech aktivit, včetně volnočasových, nemožnost získat práci a nynější zaměstnání lze ověřit u finančního úřadu, úřadu práce, Univerzity Palackého, OSSZ, žalobce, jeho rodiny a přátel. Žalovaná toliko převzala názor posudkového lékaře a neuvedla v rozhodnutí své úvahy. Podklady rozhodnutí nebyly dány žalobci před vydáním rozhodnutí k nahlédnutí a došlo tak k porušení § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“).
4. Žalovaná ve **vyjádření k žalobě** s ohledem na skutečnost, že se v předmětné věci jedná o dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem a rozhodnutí je závislé především na odborném lékařském posouzení, navrhla důkaz posudkem příslušné Posudkové komise MPSV ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. Rozhodnutí samotné ponechala žalovaná na úvaze soudu podle závěrů posudkové komise.
5. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.), tedy ke dni 4. 10. 2017.
6. Ze **správního spisu** soud zjistil, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Olomouc (dále jen „OSSZ“) ze dne 19. 6. 2017 nebyl žalobce shledán invalidní, pokles míry jeho pracovní schopnosti činil 10 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti bylo postižení podle kapitoly V položky 7a přílohy vyhlášky o posuzování invalidity. Pokles pracovní schopnosti hodnotil posudkový lékař horní hranicí stanoveného rozmezí, a to s ohledem na tíži stavu a s přihlédnutím k profesi žalobce, charakteru profese,

komplikacím onemocnění a ostatním onemocněním. Omezení žalobce nedosahuje takové míry, aby odpovídalo některému stupni invalidity.

7. Podle **napadeného rozhodnutí** se posudkový lékař žalované v námitkovém řízení ztotožnil se závěrem lékaře posudkové služby OSSZ v tom, že žalobce není invalidní. Žalovaná popsala diagnózy žalobce, obsah lékařských zpráv a posudkové úvahy. Postižení žalobce bylo podřazeno pod kapitolu V položku 5c vyhlášky o posuzování invalidity a vyhodnoceno jako středně těžké s poklesem pracovní schopnosti o 30 %, tj. středem stanoveného rozmezí. Žalovaná zdůraznila, že žalobce je za sledované období trvale plně orientovaný, myšlení má koherentní, bez psychotické symptomatologie. Ostatní diagnózy nemají vliv na výsledné posouzení zdravotního stavu. Žalobce je schopen pracovního zařazení s využitím svého vysokoškolského vzdělání a dosažené praxe, s limitem větších nároků na psychické funkce, bez tlaku na výkon či zodpovědnost.
8. Podle **posudku Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí** (dále „PK MPSV“ nebo „posudková komise“) v Ostravě ze dne 9. 3. 2018 nebyl žalobce shledán k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní. V posudkovém zhodnocení se posudková komise ztotožnila se závěry posudkového lékaře žalované a v určení absence invalidity i s posudkovým lékařem OSSZ a objasnila, že stav žalobce neodpovídá vyšší položce 5d, nejde o těžké postižení. Nebylo doloženo zdravotnickou dokumentací. Pokles pracovní schopnosti ohodnotila posudková komise o 25 %, tj. dolní hranicí vzhledem k ostatním zdravotním postižením žalobce, která nejsou funkčně významná a nemají z posudkového hlediska dopad na pokles pracovní schopnosti. Žalobce je schopen i rekvalifikace. Posudková komise objasnila, že prostudovala zdravotnickou dokumentaci zapůjčenou od praktické lékařky i psychiatryně, v jejíž péči je žalobce od května 2015. Objektivní psychiatrické nálezy prokazují, že charakter onemocnění žalobce je nejvýše středního stupně a nejedná se o žádný stupeň invalidity. Posudková komise vzala v úvahu i potenciál dalšího rozvoje, stabilizaci osobnosti související zejména se zráním osobnosti a předpoklady zapracovat na své osobnosti. Posudková komise citovala z lékařských zpráv a jejich závěrů a mj. uvedla, že žalobce má vysoce nadprůměrné IQ (128), žalobce je velmi psychicky labilní a proto dochází na psychoterapii.
9. Při **jednání soudu** žalobce uvedl, že k uzdravení je dlouhá cesta, že invalidní důchod měl být dočasnou pomocí. Posudkovou komisí vyřčené skryté rezervy a nadprůměrné IQ žalobce nedokáže využít, soustředí se nejvýše půl hodiny denně. Dokumentaci o nejtěžším období žalobce žádnou nemá, k léčbě nastoupil až potom. Rada posudkové komise, aby podnikal, je v dnešní době a bez peněz nerealizovatelná. Když žalobce pracuje výjimečně 8 – 9 h denně, má pak třes, a nekontrolovatelné výkřiky.
10. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba **není** důvodná.
11. Podle § 39 odst. 2 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla*
 - a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
 - b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
 - c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

12. Podle § 39 odst. 4 zákona o důchodovém pojištění *při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření; přitom se bere v úvahu,*
- a) *zda jde o zdravotní postižení trvale ovlivňující pracovní schopnost,*
 - b) *zda se jedná o stabilizovaný zdravotní stav,*
 - c) *zda a jak je pojištěnec na své zdravotní postižení adaptován,*
 - d) *schopnost rekvalifikace pojištěnce na jiný druh výdělečné činnosti, než dosud vykonával,*
 - e) *schopnost využití zachované pracovní schopnosti v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 35 %
a nejvíce o 69 %,*
 - f) *v případě poklesu pracovní schopnosti nejméně o 70 % též to, zda je pojištěnec schopen výdělečné činnosti
za zcela mimořádných podmínek.*
13. Podle § 39 odst. 6 zákona o důchodovém pojištění *za stabilizovaný zdravotní stav [odstavec 4 písm. b)] se považuje takový zdravotní stav, který se ustálil na úrovni, která umožňuje pojištěnci vykonávat výdělečnou činnost bez zhoršení zdravotního stavu vlivem takové činnosti; udržení stabilizace zdravotního stavu může být přitom podmíněno dodržováním určité léčby nebo pracovních omezení.*
14. V souzené věci byla sporná otázka skutková, tj. zdravotního stavu žalobce a stupně jeho invalidity. Ve správním řízení byl posouzen zdravotní stav žalobce a jeho dopad na pracovní schopnost dvakrát, v obou případech s výsledkem, že žalobce není invalidní a pokles jeho pracovní schopnosti byl o 10, resp. 30 %. V soudním řízení správním byl stav žalobce posouzen PK MPSV v Ostravě se stejným výsledkem, tj. že není invalidní. Pouze pokles pracovní schopnosti byl stanoven o 25 %.
15. Na soudu bylo, aby vyhodnotil z provedených důkazů, o který má své rozhodnutí opřít. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti a stanovení dne vzniku invalidity je otázkou odbornou, medicínskou (důchod podmíněný dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem), a rozhodnutí soudu tak závisí především na odborném lékařském posouzení. Správní soud si proto nemůže učinit úsudek o této otázce sám. Podle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. posuzuje zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění Ministerstvo práce a sociálních věcí, které za tímto účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Posudkové komise jsou oprávněny posoudit pokles pracovní schopnosti a zaujmout posudkové závěry o invaliditě, jejím vzniku, trvání či zániku. Posudkové řízení je specifickou formou správní činnosti (srov. § 16a č. 582/1991 Sb.) spočívající v posouzení zdravotního stavu občana a některých důsledků z něj vyplývajících pro oblast sociálního zabezpečení a důchodového pojištění. Jde o postup posudkového orgánu, jehož hlavním obsahem je posudková činnost, která předpokládá vedle odborných lékařských znalostí též znalosti z oboru posudkového lékařství. I tyto posudky nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem

pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí. Posudkový závěr by měl být náležitě zdůvodněn, aby byl přesvědčivý i pro soud, který nemá, a ani nemůže mít, odborné lékařské znalosti, na nichž posouzení invalidity závisí především.

16. Správní soud tedy sám zdravotní stav žadatele o invalidní důchod nepřezkoumává. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, správní soud v řízení o správní žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity a změny jejího stupně, resp. v řízení o kasační stížnosti proti rozhodnutí krajského soudu, ověřuje pouze to, zda posudek příslušné posudkové komise, o nějž se opírá správní rozhodnutí, je úplný a přesvědčivý (test úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku – srov. konstantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, např. rozsudek ze dne 25. 9. 2003 č. j. 4 Ads 13/2003-54, rozsudek ze dne 3. 4. 2013 č. j. 6 Ads 158/2012-24 a mnohé další), případně – namítal-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (test řádného složení posudkové komise).
17. V závěru soudem provedeného dokazování nebyl spor o úplnosti podkladů pro posouzení zdravotního stavu žalobce. O nesprávném složení PK MPSV spor nebyl, soud se tedy zabýval toliko otázkou, zda posudek PK MPSV ob stojí v testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti.
18. Požadavek úplnosti, přesvědčivosti a správnosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaná osoba namítá, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit. Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzované osoby byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem jí tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy komise vyhodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky č. 359/2009 Sb., přičemž zdravotní postižení podřadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky č. 359/2009 Sb.
19. Soud konstatuje, že posudek PK MPSV v Ostravě nárokům testu úplnosti, přesvědčivosti a správnosti dostál. PK MPSV shromáždila zdravotnickou dokumentaci žalobce v úplnosti a posoudila jeho zdravotní stav komplexně, soud ani nemá důvod pochybovat o úplnosti a správnosti stanovených diagnóz. Ani žalobce v tomto směru nic konkrétního nenamítá.

Přítom nebyla přítomna ani prokázána kritéria postižení podle kapitoly V položky 5d přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb.

20. Podle kapitoly V položky 5c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, pro kterou se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 25 - 35 %, jde o středně těžké funkční postižení, je značně snižena úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit je značně omezen.
21. Podle kapitoly V položky 5d vyhlášky o posuzování invalidity se jedná o tutéž diagnózu, avšak o těžké postižení, postižením je obsedantně kompulzivní porucha s neschopností kontaktu mimo přirozené sociální prostředí vedoucí k poskytování ústavní péče v nemocnici nebo odborném léčebném ústavu, těžké narušení společenských a pracovních funkcí a výkonu většiny denních aktivit.
22. Podle posudkového hlediska při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti je třeba zhodnotit typ, rozsah a tíži psychických příznaků, trvání poruchy stejně jako somatických příznaků, které však nejsou provázeny organickým korelátem. Psychologické vyšetření se využívá k objasnění příčin a motivace obtíží a event. sekundárního zisku.
23. Soud po podrobném prostudování zdravotnické dokumentace obsažené ve správních spisech dospěl k závěru, že tyto lékařské zprávy jsou v souladu s posudky posudkové komise i posudkových lékařů v námitkovém řízení a řízení u OSSZ. Soud se ztotožnil se závěry a úvahami žalované.
24. Posouzení zdravotního stavu žalobce podle posudku PK MPSV v Ostravě nevedlo ke změně výsledných posudkových závěrů o neexistenci invalidity a všechny tři posudkové orgány se na tom shodly. Posudkový lékař žalované a PK MPSV se shodly i na určení rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti. Nepatrný a nepodstatný rozdíl na jejím procentním určení neměl vliv na výsledek posouzení o existenci invalidity.
25. Posudek PK MPSV v testu úplnosti, přesvědčivosti, bezrozpornosti a správnosti obstál, odpovídal dostupným lékařským zprávám. Sporné bylo pouze posouzení stupně závažnosti žalobcova hlavního onemocnění a navazující existence invalidity, tj. správnost posudku. Podle shora citovaných kritérií bylo provedeným dokazováním osvědčeno, že postižení podle kapitoly V položky 5c přílohy vyhlášky o posuzování invalidity odpovídá prokázanému zdravotnímu stavu. Opak nebyl prokázán.
26. Námitka, že stav žalobce byl podhodnocen, není důvodná. PK MPSV v Ostravě ve svém posudku jednoznačně vysvětlila, že dolní hranici stanoveného procentního rozmezí míry poklesu pracovní schopnosti zvolila z důvodu stabilizace zdravotního stavu, prokázaného lékařskými zprávami, a přihlédla k ostatním chorobným stavům žalobce a jeho profesi, k potenciálu rozvoje osobnosti a žalobcovým schopnostem, vzdělání a praxi. Pro vyšší ohodnocení, tj. hodnocení podle vyšší položky 5d kapitoly V přílohy vyhlášky o posuzování invalidity neshledala důvody a odpovídající korelát ve zdravotnické dokumentaci. Jinými slovy, horší zdravotní stav u žalobce nebyl prokázán.
27. V daném sporu soud zdůrazňuje, stejně jak již učinila žalovaná v napadeném rozhodnutí, že podle § 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity, *je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Žalobce nenamítal nic proti stanovení hlavního postižení.

28. Neopodstatněný je požadavek žalobce na zvýšení procentního ohodnocení (podle § 3 odst. 1 nebo 2 vyhlášky o posuzování invalidity).
29. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity *v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.*
30. Podle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity *v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů.*
31. Pro aplikaci § 3 odst. 1 vyhlášky o posuzování invalidity nebyl v daném případě důvod, neboť existenci více zdravotních postižení i tíži hlavního postižení žalobce zohlednily všechny tři posudkové orgány (LPS OSSZ a posudkový lékař žalované a v soudním řízení PK MPSV) ve stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti, kterou řádně odůvodnily.
32. V posuzovaném případě podle posudku PK MPSV v Ostravě, a stejně tak podle posudků vypracovaných ve správním řízení, nepřipadalo do úvahy na základě posouzených lékařských zpráv dospět k závěru, že je třeba použít § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Vliv popsáný v citovaném ustanovení nebyl zjištěn a ani sám žalobce neuvedl a zejména neprokázal, že by zde tento vliv existoval. Naopak, PK MPSV a ve správním řízení posudkoví lékaři popsali, že zdravotní stav žalobce byl stabilizován, a to dlouhodobě, a nová postižení nebyla žalobcem ani tvrzena, ani prokázána. Přitom neúplnost posudků žalobce konkrétně nenamítal.
33. Členem PK MPSV v Ostravě byl dne 17. 1. 2018 psychiatr, tedy odborník v oboru, do něhož spadá nejvýznamnější postižení žalobce.
34. Vyhodnocení zdravotního stavu a posudkový závěr našly odraz i v konkrétní pracovní rekomandaci žalobce.
35. Žalobce nenavrhoval soudu provedení žádných dalších důkazů (lékařských zpráv, odborných stanovisek, posudků apod.), které by se týkaly posuzovaného období. Soud proto nepochyboval o správnosti posudku PK MPSV a žádné další dokazování neprováděl.

36. Jak bylo vysvětleno výše v bodech 15 a 16, rozhodujícím důkazem v přezkoumání správnosti stanovení invalidity je posudek PK MPSV. Důkazem, který by jej mohl zpochybnit, je především posudek jiné posudkové komise, případně znalce. Žádný posudek znalce, příp. relevantní odborné stanovisko lékaře, zejména psychiatra či posudkového lékaře, nebylo v soudním řízení správním žalobcem předloženo. Žalobce ani nepředložil žádnou lékařskou zprávu, která by byla v rozporu s posudkem PK MPSV. Ostatně, sám žalobce uvedl, že o době nejhoršího zdravotního stavu nemá žádnou lékařskou dokumentaci. Nadto se v přezkoumávaném správním řízení hodnotí aktuální zdravotní stav. Sám žalobce uvedl, že se jeho stav, zejména díky rodině a přítelkyni, zlepšil a že již pracuje na částečný úvazek. Toto tvrzení odpovídá posouzení posudkových lékařů, že je již z nejhoršího venku a je stabilizován a nesplňuje kritéria položky 5d kapitoly V přílohy k vyhlášce o invaliditě. Z uvedených důvodů soud neprováděl žádné další dokazování, ani výsledky navrhovaných svědků či nevznášel dotazy na shora vyjmenované správní orgány či Univerzitu Palackého.
37. K námitce, že byl porušen § 36 odst. 3 správního řádu a žalobce se nemohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí, soud poukazuje na to, že tato námitka byla vznesena až po uplynutí dvouměsíční lhůty podle § 71 odst. 2 věty třetí s. ř. s., podle které *rozšířit žalobu na dosud nenapadené výroky rozhodnutí nebo ji rozšířit o další žalobní body může jen ve lhůtě pro podání žaloby*. Nad rámec rozhodnutí však soud doplňuje, že podle § 85a odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, *v řízení ve věcech důchodového pojištění se nepoužije ustanovení správního řádu o vyjádření účastníků k podkladům rozhodnutí; zahájení řízení z moci úřední se účastníkům zpravidla neoznamuje*. Své námitky žalobce vznesl ve správním a soudním řízení a byly přezkoumány.
38. Soud nezjistil ani nepřezkoumatelnost rozhodnutí, žalovaná se podle soudu se všemi námitkami žalobce vypořádala. Trojí přezkoumání stavu žalobce osvědčilo, že není invalidní a žalobce nevnesl do prokázaného stavu takové námitky, aby soud pokračoval v dokazování a sám opak neprokázal ani nenavrhл žádné důkazy k jeho prokázání. Z tvrzení samotných vyplynulo, že jeho stav byl stabilizován. K námitce, že se může kdykoli zhoršit, soud konstatuje, že posuzování nebo spíše odhady budoucího stavu nemají v přezkumném soudním, ale ani správním řízení místo. Žalovaná hodnotí aktuální zdravotní stav a soud pouze přezkoumává, zda toto posouzení bylo zákonné. Posudkové orgány a žalovaná provádí posouzení zdravotního stavu podle zákonem stanovených kritérií, nejde o libovůli či uvážení. Přitom posudkoví lékaři vycházejí z dostupné lékařské dokumentace.
39. Závěrem soud shrnuje, že žalovaná zjistila správně skutkový stav, vybrala správně právní předpisy, pod které jej subsumovala a z toho vyvodila v souladu se zákonem správné skutkové i právní závěry, se kterými se soud ztotožnil.
40. Úspěšná žalovaná a neúspěšný žalobce nemají právo na náhradu nákladů řízení podle § 60 odst. 1 a 2 s. ř. s.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nevyššímu správnímu soudu v Brně ve

lhůtě do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské nám. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaje o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Olomouc 10. dubna 2018

JUDr. Martina Radkova, Ph.D. v. r.
samosoudkyně